

05/10/24 - Onderweg... naar Katakakombe, ik verlaat België over een dik uur voor een lange en verre reis. Ik zal er samen met de lokale zorgverleners ons werk op spoed in het ziekenhuis van Katakakombe verder zetten. En een gelukstreffer, het is het partnerziekenhuis van Maria Middelaers ziekenhuis, Gent. Artsen Zonder Vakantie plande deze missie. Ik weet niet hoe toegankelijk internet er zal zijn . Maar alle berichtjes zijn welkom! Ik reis als enige vanuit Europa.

10/10/24 - Na een lange reis dinsdag aangekomen en zo hartelijk verwelkomd in Katakakombe. Gisteren erin gevlogen met opleiding, zaalrondes, consultaties... Eten, kleren, drinkbaar water, stromend water, elektriciteit, internet, ziek zijn, genezen... hier is geen van dat alles een evidentie. Hier voel je de ware toedracht van 'struggle for life' van dit volk waar ik graag deel van ben. Wat hier wel evident is: prachtige natuur onder de zon of gietende regen, muziek en dans bij de minste gelegenheid, behulpzaamheid, creativiteit in oplossingen, en hun zo aanstekelijke glimlach en lach, er is echt niet veel voor nodig. Weet je in de lokale taal Ketela bestaat het woordje 'neen' niet. Hier bestaat allen een ja: eleo. Eleo aan het leven!

12/10/24 - Ik wens jullie een mooi wijnweekend. In gezelschap van Rotary Gent verandert water in wijn... Warme groet van uit Katakokombe, Sankuru, Congo.
Morgen staat ons Belgenland even stil: een dag vol dromen en verwachting. Kies de beste!
Groet vanuit het warme Katakokombe, hier even wat gas terug nemen op zondag.

19/10/24 - De missie zit erop... We sloten af met een evaluatie... Het is goed geweest: consultaties, urgenties, zaalrondes, opleiding, reanimatie geoefend, een urgente farmacie en materiaal kast geïnstalleerd, een fiche gemaakt voor follow-up, hygiëne bijgestuurd. Armoede, beperkte mogelijkheden, onmacht... maar ook vriendschap, solidariteit, engagement, hoop, moed... Ode aan hen die elke dag voortploeteren in de zorg voor hun patiënten, ode aan de twee jonge verpleegkundigen, die vandaag 'le service urgente et soins intensifs' verzekeren in mijn geliefde ziekenhuis in Katako-Kombe.

Morgen vat ik een lange terugreis aan. Goed weekend! 🌟

Zo wonen ze ...

Zo winkelen ze....

Zo maken ze hun kleren

... Zo komen ze op consultatie, na een fietstocht van 100km

Zo dragen ze hun gewond dochtertje , tot er wat geld is voor verzorging.
We troffen haar aan op straat .

23/10/24. - Ik ben thuis.

Blij van mijn kinderen en kleinkinderen terug te zien, blij van mijn huis en zijn spullen in goede staat terug te vinden op een zonnige herfstdag.

Maar er moet me iets van het hart.

Bij thuiskomst deze morgen ging ik wat proviand opslaan in een grootwarenhuis.

Wel 50 soorten kaas, vele soorten vlees, brood naar ieders smaak en vorm, maaltijden in overvloed...

Wij aten in Katako-Kombe iedere dag hetzelfde :

rijst of maniok, wat vlees of vis , en een groene bladgroente –

ik slaag er nog steeds niet in om alle groene groenten uit elkaar te houden , alles wat groen blad is en eetbaar, wordt klaar gemaakt-

en dan hoorden we zeker bij de 'betere klasse' van wat op tafel kwam.

Wat een contrast, wat een keuze-stress.

Twee werelden van verschil die ik maar niet kan rijmen,

ik weet zelfs niet eens voor welke wereld ik kies...